

Statistikudvalget

Statusrapport, 3. kvartal 2026

Statistikudvalget – Statusrapport, 3. kvartal 2026
September 2026

I tabeller kan afrunding medføre,
at tallene ikke summer til totalen.

Denne publikation er udarbejdet af
Økonomi- og Indenrigsministeriet
Center for Analyse og Reform
Ved Stranden 8
1061 København K

Telefon 4020 8687
Mail oem@oem.dk

Elektronisk publikation:
ISBN: 97887-85402-11-0

Publikationen kan hentes på
Finansministeriets hjemmeside
fm.dk

Indhold

1. Sammenfatning af statusrapporten, 3. kvartal 2026	4
2. Statistikudvalgets kommissorium samt datagrundlag	6
3. Lønudviklingen i Danmark	8
4. Udvikling i løn og medarbejderomkostninger i Danmark og udlandet	16
5. Lønkonkurrenceevnen	19
6. Prisudviklingen i Danmark	22
7. Prisudviklingen i euroområdet.....	25

1. Sammenfatning af statusrapporten, 3. kvartal 2026

Lønudviklingen i den private sektor har på tværs af lønstatistikker haft relativt store udsving de seneste år. I 2024 var lønstigningstakten den højeste de seneste 25 år, hvilket især skal ses i lyset af den ekstraordinært høje forbrugerprisinflation gennem særligt 2022, hvor stigningerne i forbrugerpriserne medførte en nedgang i reallønnen, og resultatet af de efterfølgende overenskomstforhandlinger i 2023. Siden 2024 er lønstigningstakten aftaget og ligger i 2. kvartal 2026 omkring niveauet fra 2022, om end højere end i perioden efter finanskrisen. Lønudviklingen aktuelt skal især ses i lyset af udviklingen på arbejdsmarkedet med høj beskæftigelse og lav ledighed. Siden 2023 er reallønnen steget, og reallønnen blev gradvist genoprettet i løbet af 2023 og 2024. Den stigende realløn afspejler blandt andet resultaterne af overenskomstforhandlinger for den private sektor i foråret 2023 (OK23) og senest i foråret 2025 (OK25), samt at inflationen de seneste tre år har ligget tæt på eller under 2 pct.

Timefortjenesten for DA-området

Ifølge DA's KonjunkturStatistik var den årlige stigningstakt i timefortjenesten (inkl. genetillæg) for hele DA-området på 3,6 pct. i 2. kvartal 2026. Lønudviklingen er dermed lidt over det overenskomstmæssige referenceforløb.

Løn og medarbejderomkostninger inden for fremstilling

Den årlige lønstigningstakt inden for fremstilling i udlandet udgjorde ifølge DA's Internationale Lønstatistik 4,0 pct. i 2. kvartal 2026. Det er 0,4 pct.-point højere end lønstigningstakten i Danmark i samme kvartal. I 2025 som helhed var lønstigningstakten i udlandet 4,1 pct. og 3,7 pct. i Danmark. Samme år steg de samlede medarbejderomkostninger pr. time inden for industrien med 3,7 pct. i Danmark, mens de steg med 4,1 pct. i udlandet ifølge DA's Internationale Lønstatistik. På tværs af lande er der forskel i niveauet for medarbejderomkostningerne. De danske medarbejderomkostninger inden for fremstilling var de næsthøjeste (efter Island) blandt landene i DA's Internationale Lønstatistik i 2025. Niveauet for medarbejderomkostningerne afhænger i høj grad af produktivitetsniveauet.

Enhedslønomkostninger og lønkvote relativt til udlandet

Lønkonkurrenceevnen, målt ved udviklingen i de relative enhedslønomkostninger i industrien korregeret for udviklingen i den effektive kronekurs, er forbedret med ca. 84 pct. i 2025 i forhold til 2005. Lønkonkurrenceevnen opgjort ved den relative lønkvote i industrien, som indregner ændringer i bytteforholdet, er forbedret med ca. 76 pct. fra 2005 til 2025.

Der er tegn på, at det især er udviklingen i nogle få store virksomheder, som står for en betydelig del af den samlede beskæftigelse inden for fremstilling, der ligger bag de seneste års faldende tendens i den indenlandske lønkvote, *jf. fx Økonomisk Redegørelse, august 2022*.

Udviklingen i de relative enhedslønomkostninger og den relative lønkvote dækker over betydelige forskelle på tværs af brancher i den danske industri og forskydninger mellem disse, herunder særligt den høje vækst i medicinalindustrien.

Offentlig lønudvikling ifølge Danmarks Statistiks lønindeks

Den generelle udvikling i de offentlige lønninger afspejler i høj grad profilen i overenskomsterne, herunder udmøntningen af den såkaldte reguleringsordning og fra 2024 midlerne fra *Trepartsaftale om løn og arbejdsvilkår* (december 2023). Den årlige lønstigningstakt i *staten* var på 2,9 pct. i 2. kvartal 2026 ifølge Danmarks Statistiks standardberegnedes lønindeks, mens lønstigningstakterne i kommuner og regioner var på henholdsvis 4,0 pct. og 3,7 pct.

Realløn

Årstillningen i reallønnen på DA-området var 1,9 pct. i 2. kvartal 2026. Reallønnen på DA-området er gradvist blevet genoprettet siden 2023 efter nedgangen i 2022, og i 2. kvartal 2026 er reallønnen 5,2 pct. højere end i 2021.

Baseret på Danmarks Statistiks standardberegnete lønindeks var den årlige stigningstakt i reallønnen for ansatte i kommuner 2,3 pct. i 2. kvartal 2026, mens den for de ansatte i regionerne var 2,0 pct. og for de ansatte i staten var 1,2 pct. For 2024 og 2025 som helhed steg reallønnen ligeledes på de tre områder efter fald i 2021, 2022 og 2023.

Inflation

Målt ved udviklingen i forbrugerpriserne har inflationen ligget tæt på eller under 2 pct. siden september 2023. Ved årsskiftet trådte lempelsen af elafgiften i kraft, hvilket isoleret set reducerer inflationen med omkring 0,8 pct.-point igennem 2026. Fra februar til maj tiltog inflationen markant fra 0,7 pct. til 1,9 pct. primært som følge af stigende priser på energi afledt af den tilspidsede situation i Mellemøsten. I august var inflationen på 2,0 pct. Målt ved det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks steg inflationen i euroområdet fra 1,9 pct. i februar til 3,2 pct. i maj. Inflationen er forblevet forhøjet og var i august på 3,3 pct. Inflationen i euroområdet overstiger dermed ECB's inflationsmålsætning på 2 pct. på mellemlangt sigt.

2. Statistikudvalgets kommissorium samt datagrundlag

I forbindelse med fælleserklæringen fra 1987 blev der nedsat et Statistikudvalg med repræsentanter fra DA, LO, Arbejds-, Finans- og Økonomiministeriet. Udvalget fik til opgave løbende at vurdere den faktuelle udvikling i arbejdsomkostningerne i Danmark og udlandet. I august 1999 blev Statistikudvalgets arbejde genoptaget med følgende kommissorium:

"I forlængelse af trepartsdrøftelserne mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter d. 31. august 1998 er det besluttet at igangsætte et udvalgsarbejde (jf. i øvrigt Statsministeriets papir om organisering af trepartsarbejdet, der blev fremlagt og godkendt på mødet) med det formål at kortlægge og analysere den stedfundne udvikling i arbejdskraftomkostninger i Danmark og i udlandet. Udvalget skal herunder se på lønudviklingen men også på øvrige faktorer af betydning for udviklingen i konkurrenceevnen. Som udgangspunkt skal udvalget fortsætte det tidligere Statistikudvalgs arbejde med fremlæggelse af analyserne i den form, der er opbygget her.

Udvalget består af repræsentanter for Finansministeriet (formand), Arbejdsministeriet, Økonomiministeriet, DA og LO. Udvalgets sekretariat varetages af Finansministeriet og Økonomiministeriet i fællesskab.

Udvalgets mere konkrete opgaver er:

- *at analysere og vurdere udviklingen i de direkte og indirekte arbejdskraftomkostninger i Danmark og udlandet,*
- *at følge prisudviklingen og udviklingen i reallønnen.*

Udvalget udarbejder en årlig statusrapport, der foreligger i 3. kvartal."

Som følge af ministerielle ressortomlægninger og fusioner af organisationer består udvalget fra 3. juni 2026 af Finansministeriet (formand), Skatte- og Vækstministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet (sekretariat), Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, DA og FH. Fra 2027 varetager Skatte- og Vækstministeriet sekretariatsfunktionen. Siden marts 2011 har en repræsentant fra Nationalbanken deltaget i møderne med status som observatør og analysebidrager.

Statusrapporten bygger på den seneste statistik for løn, priser og produktivitsudvikling, hvilket for nærværende primært vil sige:

- DA's KonjunkturStatistik (2. kvartal 2026) og StrukturStatistik (2025).
- Danmarks Statistiks standardberegnete lønindeks for den private sektor samt stat, kommuner og regioner (2. kvartal 2026).
- Danmarks Statistiks implicitte lønindeks for den private sektor samt stat, kommuner og regioner (4. kvartal 2025).
- Danmarks Statistiks kvartalsvise nationalregnskab (2. kvartal 2026).
- DA's Internationale Lønstatistik (2. kvartal 2026).
- OECD's opgørelse af lønudviklingen (1. kvartal 2026).
- Eurostats opgørelse af lønudviklingen (2. kvartal 2026).
- Danmarks Statistiks opgørelse af prisudviklingen (juli 2026).
- Eurostat og OECD's opgørelse af prisudviklingen i udlandet (juli 2026).
- OECD's årlige opgørelser af lønsum og BVT til beregning af enhedslønomkostninger og lønkvote (2025).

Til at kortlægge og analysere udviklingen i medarbejderomkostninger i Danmark og i udlandet benyttes i denne rapport to lønbegreber: fortjenesten pr. præsteret time og samlede medarbejderomkostninger pr. præsteret time. Timefortjenesten afspejler, hvor meget den beskæftigede samlet set får for sit præsterede arbejde inkl. konjunkturbestemte betalinger som fx overtid, mens de samlede medarbejderomkostninger angiver de omkostninger for arbejdsgiveren, der er forbundet med ansættelse af en medarbejder. Forskellen mellem timefortjenesten og de samlede medarbejderomkostninger udgøres af de øvrige medarbejderomkostninger, herunder omkostninger til uddannelse og arbejdsgivernes uddannelsesbidrag (AUB) mv. samt refusioner fx i form af dagpenge ved sygdom og barsel.

Redaktionen er afsluttet den 29. september 2026.

3. Lønudviklingen i Danmark

Lønudviklingen i den private sektor har på tværs af lønstatistikker haft relativt store udsving de seneste år. I 2024 var lønstigningstakten den højeste de seneste 25 år, hvilket især skal ses i lyset af den ekstraordinært høje forbrugerprisinflation gennem særligt 2022, hvor stigningerne i forbrugerpriserne medførte en nedgang i reallønnen, og resultatet af de efterfølgende overenskomstforhandlinger i 2023. Siden 2024 er lønstigningstakten aftaget og ligger i 2. kvartal 2026 omkring niveauet fra 2022, om end højere end i perioden efter finanskrisen. Lønudviklingen aktuelt skal især ses i lyset af udviklingen på arbejdsmarkedet med høj beskæftigelse og lav ledighed. Siden 2023 er reallønnen steget, og reallønnen blev gradvist genoprettet i løbet af 2023 og 2024. Den stigende realløn afspejler blandt andet resultaterne af overenskomstforhandlinger for den private sektor i foråret 2023 (OK23) og senest i foråret 2025 (OK25), samt at inflationen de seneste tre år har ligget tæt på eller under 2 pct.

DA's KonjunkturStatistik

Ifølge DA's KonjunkturStatistik var den årlige stigningstakt i timefortjenesten (inkl. genetillæg) for hele DA-området på 3,6 pct. i 2. kvartal 2026, hvilket er et fald på 0,2 pct.-point sammenlignet med kvartalet før, *jf. tabel 3.1*. I forhold til 2. kvartal 2025 er det en stigning på 0,2 pct.-point. Årsstigningstakten i 2. kvartal 2026 indeholder udmøntninger fra OK25, herunder en forhøjelse af fritvalgsbidraget på 1 pct.-point, mens årsstigningstakten i 2. kvartal 2025 blandt andet indeholder overenskomstmæssige forhøjelser aftalt med OK25 af arbejdsgivers pensionsbidrag på 1 pct.-point. Lønstigningstakten er aftaget siden 2. kvartal 2024, hvilket især skal ses i sammenhæng med de indgåede overenskomstaftaler i foråret 2025 på DA/FH-området (OK25), samt de indgåede overenskomstaftaler i foråret 2023 (OK23), *jf. senere*.

Fordelt på ansættelsesvilkår var den årlige lønstigningstakt for *arbejdere* og *funktionærer* på henholdsvis 4,0 pct. og 3,2 pct. i 2. kvartal 2026, *jf. tabel 3.1*. Det er et fald for både *arbejdere* og *funktionærer* på henholdsvis 0,4 pct.-point og 0,1 pct.-point sammenlignet med det foregående kvartal.

Opgjort på hovedbrancher var den årlige lønstigningstakt (inkl. genetillæg) i 2. kvartal 2026 højest inden for *bygge og anlæg*, hvor den var 3,8 pct. Inden for både *fremstilling* og *service* var den 3,6 pct. Det er i *bygge og anlæg* 0,5 pct.-point lavere end i 1. kvartal 2026, mens det i *fremstilling* og *service* er henholdsvis 0,2 pct.-point og 0,1 pct.-point lavere, *jf. tabel 3.1*.

Tabel 3.1 Årlig procentvis stigning i timefortjenesten (inkl. genetillæg)

Pct.	2024				2025				2026	
	1. kv.	2. kv.	3. kv.	4. kv.	1. kv.	2. kv.	3. kv.	4. kv.	1. kv.	2. kv.
DA i alt	5,0	6,4	4,8	4,6	4,4	3,4	3,6	3,6	3,8	3,6
- Arbejdere	5,8	7,4	5,4	5,2	4,9	3,6	4,0	3,9	4,4	4,0
- Funktionærer	4,3	5,3	4,1	4,1	3,8	3,2	3,3	3,3	3,3	3,2
- Fremstilling	5,2	6,6	4,8	4,6	4,4	3,3	3,5	3,5	3,8	3,6
- Bygge og anlæg	5,7	7,1	5,1	4,5	4,3	3,5	4,1	4,0	4,3	3,8
- Service	4,8	6,1	4,7	4,6	4,4	3,4	3,6	3,6	3,7	3,6

Kilde: DA's KonjunkturStatistik.

Det overenskomstmæssige referenceforløb

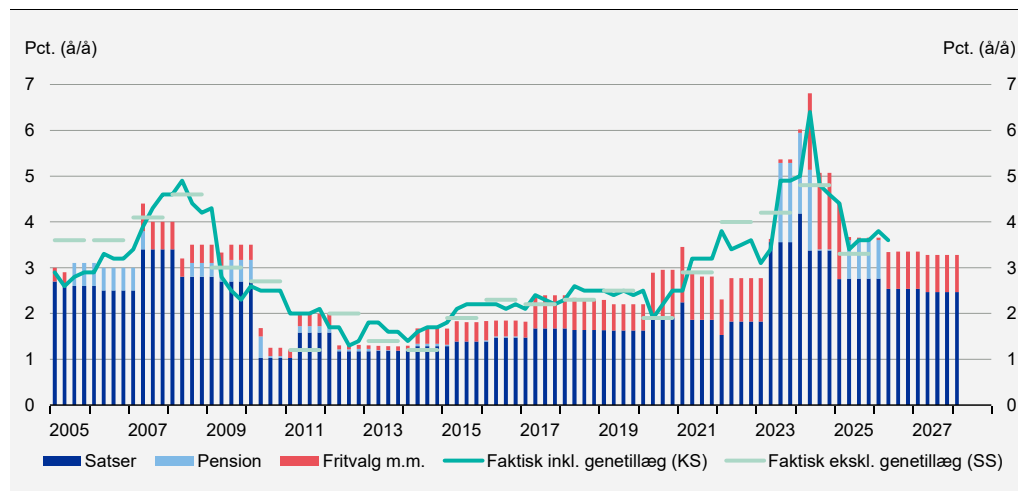
I foråret 2025 blev der indgået centrale overenskomster på det private område (OK25), gældende fra 1. marts 2025 til og med 29. februar 2028. Resultaterne fra OK25 er beskrevet i boks 3.1 i *Statistikudvalget, Statusrapport, 3. kvartal 2025*.

Det overenskomstmæssige referenceforløb er baseret på en beregningsteknisk antagelse om fuldt procentuelt gennemslag af ændringerne i overenskomsterne på DA/FH-området. Forløbet opgøres som summen af bidrag fra lønsatser, pension og fritvalg m.m. Referenceforløbet i indeværende overenskomstperiode (OK25) ligger lavere end i den foregående overenskomstperiode (OK23), men over niveauet i overenskomstperioderne fra 2010 frem til og med OK20, *jf. figur 3.1*.

På hovedparten af overenskomstområderne fastsættes alene mindstebetalings- og minimallønsatser centralt, mens de faktiske lønreguleringer forhandles lokalt og påvirkes af blandt andet konjunktursituationen og muligheden for at tiltrække og fastholde kvalificeret arbejdskraft. Disse forhold vil være væsentlige kilder til afvigelser mellem den faktiske lønstigningstakt og det beregningstekniske referenceforløb for den private sektor. Hertil kommer de forskellige lønsystemers funktionsmåder. Referenceforløbet kan derfor alene fungere som et pejlemærke for den faktiske lønudvikling.

Lønudviklingen på DA-området har været over det overenskomstmæssige referenceforløb i de to første kvartaler af 2026, mens den har været lavere i de foregående tre års tid.

Figur 3.1 Overenskomstmæssigt referenceforløb og faktisk lønstigning på DA/FH-området

Anm.: De kvartalsvise stigninger i referenceforløbet er baseret på den midterste månedsobservation i kvartalet, hvilket omtrent svarer til måleperioden i KonjunkturStatistikken. Referenceforløbet består af satser, pensioner, fritvalgsordninger, genetillæg og andet. Referenceforløbet beregnes på baggrund af Industriens Overenskomst, Bygge- og anlægsoverenskomsten, Butiks- overenskomsten, Fællesoverenskomsten samt Transport- og logistikoverenskomsten. Den faktiske lønudvikling gælder hele DA-området og inkluderer dermed ansatte, der ikke er omfattet af overenskomster i referenceforløbet.

Kilde: Dansk Arbejdsgiverforening, Fagbevægelsens Hovedorganisation, DA's KonjunkturStatistik (KS) og StrukturStatistik (SS) samt egne beregninger.

DA's StrukturStatistik

Ifølge DA's StrukturStatistik er stigningen i den gennemsnitlige timefortjeneste ekskl. genetillæg for voksne lønmodtagere opgjort til 3,3 pct. i 2025. Det er 1,5 pct.-point lavere end i 2024, hvor lønnen voksede med 4,8 pct., *jf. tabel 3.2*.

Tabel 3.2 Årlig stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste (ekskl. genetillæg) – voksne lønmodtagere

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Pct.																
DA i alt	2,7	1,2	2,0	1,4	1,2	1,9	2,3	2,2	2,3	2,5	1,9	2,9	4,0	4,2	4,8	3,3
Arbejdere	1,3	1,1	1,4	1,1	0,9	1,8	1,8	2,0	2,1	2,4	1,5	3,3	4,2	3,8	4,8	3,4
Funktionærer	3,3	1,7	2,3	1,7	1,7	2,5	2,8	2,5	2,8	2,6	1,6	2,6	3,8	4,0	4,3	3,2
Fremstilling	3,2	1,9	2,4	1,6	1,6	1,9	2,7	2,3	2,3	2,3	1,7	3,2	4,2	4,6	4,8	3,6
Bygge og anlæg	1,1	0,3	1,2	1,3	1,3	2,0	2,3	2,9	2,7	2,2	2,0	3,5	3,9	4,0	5,0	3,3
Service	2,9	0,9	1,8	1,3	1,0	2,0	2,0	2,0	2,1	2,5	2,1	2,5	3,9	4,0	4,8	3,1
Medarbejder- omkostninger	2,8	1,3	2,3	1,6	1,1	1,9	2,3	2,2	2,4	2,6	1,1	3,1	4,5	4,1	4,5	3,4

Kilde: DA's StrukturStatistik.

Ifølge StrukturStatistikken aftog lønstigningstakten for *arbejdere* med 1,4 pct. til 3,4 pct. i 2025, mens den for *funktionærer* aftog med 1,1 pct. til 3,2 pct.

På tværs af hovedbrancherne var lønstigningstakten højest inden for *fremstilling* med 3,6 pct. i 2025, mens stigningstakten var 3,3 pct. inden for *bygge og anlæg* og 3,1 pct. inden for *service*.

I 2025 var lønstigningstakten i StrukturStatistikken 0,5 pct.-point lavere end den gennemsnitlige årsstigningstakt (ekskl. genetillæg) opgjort på basis af den kvartalsvise KonjunkturStatistik, *jf. tabel 3.3*.¹

Det er normalt, at der i nogle år findes afvigelser mellem de to statistikker, hvilket blandt andet skyldes metodiske forskelle, herunder at StrukturStatistikken har en større følsomhed over for ændringer i arbejdskraftens sammensætning, på trods af at metoderne i begge statistikker søger at minimere bidraget herfra. En anden forskel er, at StrukturStatistikken medregner forskelle i løn under sygdom mv. Derudover indgår de faktisk optjente beløb på fritvalgsordningen i StrukturStatistikens stigningstakter, mens der i KonjunkturStatistikken indgår beregnede omkostningseffekter.² Set over perioden 2005-2025 har den gennemsnitlige lønstigningstakt i de to statistikker dog været omtrent ens, *jf. tabel 3.3*.

¹ Forskellen i stigningstakten for timefortjenesten ekskl. gene i StrukturStatistik 2025 og den gennemsnitlige årlige ændring i KonjunkturStatistik 2025 1.-4. kvartal vedrører primært den atypiske profil for satsforhøjelserne i de dominerende oversenskomster inden for bygge og anlæg ved OK2023. Det blev aftalt at regulere lønsatserne inden for byggeriet pr. 1. januar 2024, hvor reguleringer ellers typisk finder sted pr. 1. marts. Da grundlaget for beregning af stigningstakterne i StrukturStatistikken omfatter summen af lønnen for alle arbejdede timer i de to år, hvor udviklingen beregnes imellem, trækker den tidlige regulering i 2024 den gennemsnitlige timeløn for arbejdere inden for byggeriet op i 2024. Den beregnede stigning i den gennemsnitlige årlige timeløn fra 2024 til 2025 bliver derved lavere end, hvis lønsatserne blev reguleret på samme dato i begge år. Herudover omfatter lønbegrebet for timefortjenesten i StrukturStatistikken i modsætning til timefortjenesten i KonjunkturStatistikken uregelmæssige betalinger, og stigningstakten for arbejdere inden for bygge og anlæg i StrukturStatistikken trækkes en smule ned grundet lavere uregelmæssige betalinger i 2024 end i 2025. Et andet forhold, der bidrager til forskellen mellem stigningstakterne i de to statistikker er, at andelen af arbejdere inden for service øges i forhold til arbejdere inden for fremstillings- og bygge- og anlægsvirksomhed fra 2024 til 2025. Arbejdere inden for service vægter derved tungere i beregningen af den gennemsnitlige timefortjeneste for arbejdere relativt til de lidt højere lønnede arbejdere inden for de andre brancher. I KonjunkturStatistikken benyttes faste vægte og derved påvirkes stigningstakterne ikke.

² Til og med 2024 indgik de faktisk udbetalte beløb på fritvalgsordningen i StrukturStatistikken (frem for de optjente). 2025 er første år, hvor stigningstakter er beregnet på baggrund af faktisk optjente beløb. Fra 2026 vil stigningstakter i såvel StrukturStatistikken som i KonjunkturStatistikken være beregnet på baggrund af faktisk optjente beløb på fritvalgsordningen.

Tabel 3.3 Stigning i timefortjenesten (ekskl. genetillæg) ifølge DA's KonjunkturStatistik og StrukturStatistik

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Gns. 2005- 2025
Pct.															
KonjunkturStatistik	1,6	1,8	1,7	2,2	2,2	2,4	2,6	2,6	2,4	3,0	3,6	4,2	5,3	3,8	2,9
StrukturStatistik	2,0	1,4	1,2	1,9	2,3	2,2	2,3	2,5	1,9	2,9	4,0	4,2	4,8	3,3	2,8

Anm.: Stigningstakten for de enkelte år ifølge KonjunkturStatistikken (ekskl. genetillæg) er beregnet som et simpelt gennemsnit af årsstigningstakterne for de fire kvartaler i det pågældende år. Gennemsnitlig stigningstakt over perioden 2005-2025 er beregnet som et simpelt gennemsnit af de årlige stigningstakter.

Kilde: DA's KonjunkturStatistik og StrukturStatistik samt egne beregninger.

Virksomhedernes samlede medarbejderomkostninger består af lønmodtagernes timefortjeneste og øvrige medarbejderomkostninger. DA's StrukturStatistik indeholder en detaljeret opgørelse af de forskellige omkostningselementer. Udviklingen i de samlede medarbejderomkostninger i 2025 var 3,4 pct., hvilket er 0,1 pct.-point højere end udviklingen i den gennemsnitlige timefortjeneste i 2025.

I 2025 udgjorde de gennemsnitlige øvrige medarbejderomkostninger for voksne 8,59 kr. pr. præsteret time. Omkostningerne er dermed steget i forhold til 2024, hvor de udgjorde 7,87 kr.³ De øvrige medarbejderomkostninger pr. time steg 11,0 pct. fra 2024 til 2025, når ændringen opgøres på samme vis som stigningstakterne i StrukturStatistikken.

Danmarks Statistiks lønindeks

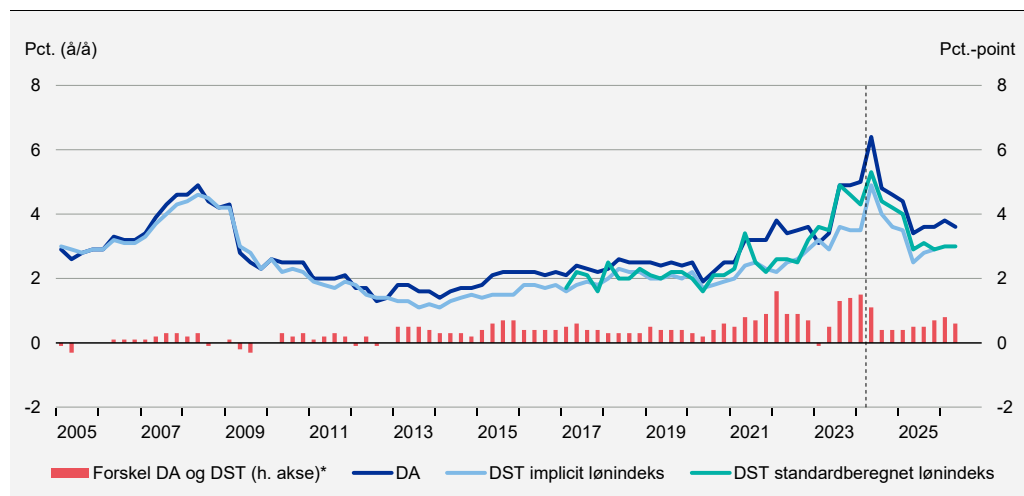
Danmarks Statistik offentliggør kvartalsvise standardberegne lønindeks for den samlede private sektor samt for staten, kommuner og regioner. Danmarks Statistik offentliggjorde herudover det implicitte lønindeks frem til og med 4. kvartal 2025.⁴

Det implicitte lønindeks var indtil 2024 grundlag for reguleringsordningen i de offentlige overenskomster, men som en del af OK24 (og fortsat som en del af OK26) på det offentlige område blev det aftalt at ændre reguleringerne, så reguleringsordningen i 2025-2028 baserer sig på Danmarks Statistiks standardberegne lønindeks frem for det implicitte lønindeks. Reguleringerne i 2025 (første år med regulering baseret på det standardberegne lønindeks) baserede sig på årsstigningstakterne fra det standardberegne lønindeks startende fra 2. kvartal 2024 til 1. kvartal 2025 i kommuner og regioner og på årsstigningstakter pr. 3. kvartal 2024 i staten.

Opgørelser for de private lønstigninger fra DA's KonjunkturStatistik og DST's standardberegne lønindeks har overordnet set fulgt hinanden. Der er dog en tendens til, at stigningstakterne er højere ifølge DA's KonjunkturStatistik. Sammenlignes DA's KonjunkturStatistik og DST's standardberegne lønindeks over hele perioden 1. kvartal 2017 frem til og med 2. kvartal 2026 er stigningstakterne gennemsnitligt 0,4 pct.-point højere ifølge DA's Konjunkturstatistik. I 2. kvartal 2026 var forskellen 0,6 pct.-point, *jf. figur 3.2*.

³ Baseret på tal fra StrukturStatistikens niveaustatistik. Stigningstakter i StrukturStatistikken opgøres ikke på helt samme datagrundlag som niveaustatistikken, hvorfor der ikke er angivet en stigningstakt. Datagrundlag og metode for indsamling af øvrige medarbejderomkostninger er ændret væsentligt fra og med 2025.

⁴ Det standardberegne lønindeks tager i højere grad end det implicitte indeks højde for ændringer i arbejdsmarkedets sammensætning ved at inddеле og beregne lønudviklingen for homogene grupper. Med lønudviklingen opgjort for hver undergruppe er det muligt at opgøre en sammenvejet lønudvikling ved at holde den enkelte gruppes vægt i det samlede lønindeks uændret. Ved at benytte faste vægte sikres det, at forskydninger i beskæftigelsen fra en undergruppe til en anden ikke påvirker opgørelsen af lønudviklingen.

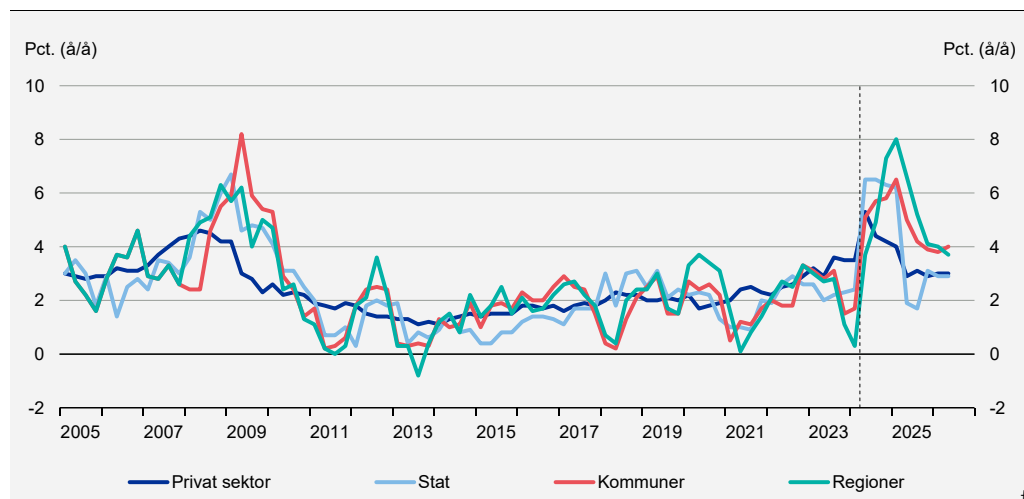
Figur 3.2 Private lønstigninger ifølge Danmarks Statistik og Dansk Arbejdsgiverforening

Anm.: Lønstigningstakten ifølge DA's KonjunkturStatistik er opgjort inkl. genetillæg.

*) Den lodrette, stiplede linje markerer et databrud, da forskel i lønstigningstakt mellem DA og DST frem til og med 1. kvartal 2024 er vist som forskellen mellem DA's KonjunkturStatistik og Danmarks Statistiks implicitte lønindeks og fra 2. kvartal 2024 forskellen mellem DA's KonjunkturStatistik og Danmarks Statistiks standardberegnete lønindeks.

Kilde: DA's KonjunkturStatistik og Danmarks Statistik.

Den offentlige lønudvikling har været præget af relativt store udsving, jf. figur 3.3. Det afspejler i høj grad profilen i overenskomsterne og fra 2024 også midlerne fra *Trepartsaftale om løn og arbejdsvilkår* (december 2023). Der blev i foråret 2026 indgået nye tre-årige overenskomster (OK26) på det offentlige område, jf. kommende *Statusrapport 2026, Statistikudvalget på det offentlige område*, om lønudviklingen samt overenskomstaftalerne på det offentlige område.

Figur 3.3 Udviklingen i Danmarks Statistiks lønindeks på det private og offentlige område

Anm.: Den lodrette, stiplede linje markerer et databrud, da der i figuren er vist udviklingen i det implicitte lønindeks frem til og med 1. kvartal 2024 og udviklingen i det standardberegnete lønindeks fra 2. kvartal 2024 og frem.

Kilde: Danmarks Statistik#

Den årlige lønstigningstakt i den private sektor var 3,0 pct. i 2. kvartal 2026 ifølge Danmarks Statistiks standardberegnete lønindeks, jf. tabel 3.4. Ifølge det standardberegnete lønindeks var lønstigningstakten i den offentlige sektor 2,9 pct. i *staten* og henholdsvis 4,0 pct. og 3,7 pct. i *kommuner* og *regioner* i 2. kvartal 2026.

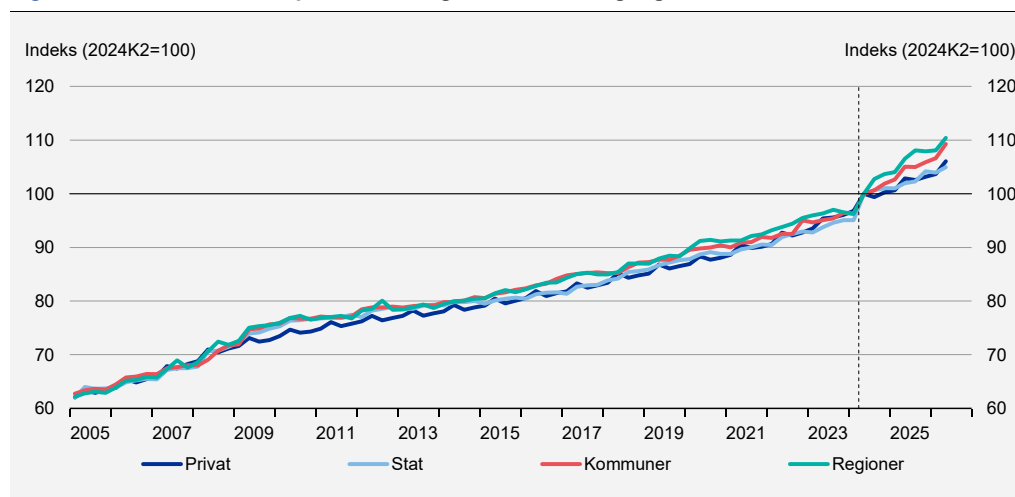
Tabel 3.4 Årlig procentvis stigning i timefortjenesten ifølge det standardberegne lønindeks

	2024				2025				2026	
	1.kvt.	2.kvt.	3.kvt.	4.kvt.	1.kvt.	2.kvt.	3.kvt.	4.kvt.	1.kvt.	2.kvt.
Privat sektor i alt	4,3	5,3	4,4	4,2	4,0	2,9	3,1	2,9	3,0	3,0
Staten	2,3	6,5	6,5	6,3	6,2	1,9	1,7	3,1	2,9	2,9
Regioner	-0,1	3,7	4,9	7,3	8,0	6,6	5,2	4,1	4,0	3,7
Kommuner	1,7	5,1	5,7	5,8	6,5	5,0	4,2	3,9	3,8	4,0

Kilde: Danmarks Statistik.

Der kan forekomme væsentlige forskelle mellem de kvartalsvise opgjorte lønstigningstakter for offentligt og privat ansatte. Set over en længere årrække er de offentlige og private lønninger vokset i omtrent samme tempo, *jf. figur 3.4*. Det skyldes blandt andet reguleringsordningen. I den private sektor ligger de lokale lønreguleringer typisk i 2. kvartal, hvilket afspejles i lønindeksets kvartalsvise profil.

Det er aftalt at holde virkningen af lønloftet i medfør af trepartsaftalen uden for reguleringsordningerne. Det betyder, at de offentlige lønstigninger indeholder et tillæg svarende til isolerede lønforbedringer fra trepartsaftalen på i alt 1,7 pct. i 2026 opgjort i forhold til årslønnen i den offentlige sektor opgjort i OK24-forhandlingskvartalet. Det er ligeledes aftalt at holde den tekniske korrektion på 0,2 pct.-point aftalt med OK26 uden for reguleringsordningerne.

Figur 3.4 Lønindeks for den private, statslige, kommunale og regionale sektor

Anm.: I figur 3.4 markerer den lodrette, stiplede linje et databrud, da der i figuren er vist den faktiske lønudvikling baseret på Danmarks Statistiks implicitte lønindeks til og med 1. kvartal 2024. Herefter baseres den faktiske lønudvikling på det standardberegne lønindeks. Før 2007 er for kommuner hhv. regioner anvendt det implicitte lønindeks for regioner og kommuner set under et. Det sammensatte indeks er reindekseret til 2024K2=100.

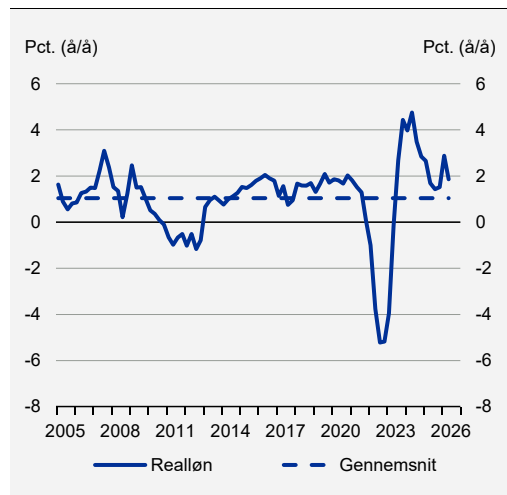
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Reallønsudviklingen i Danmark

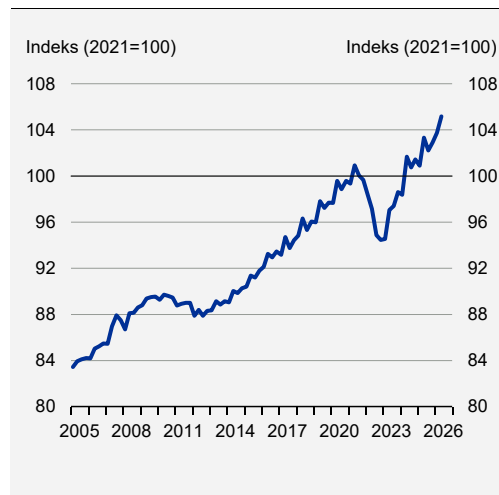
Årststigningen i reallønnen på DA-området var 1,9 pct. i 2. kvartal 2026 ifølge DA's KonjunkturStatistik, *jf. figur 3.5*. Det er 1,0 pct.-point lavere end i 1. kvartal 2026, hvilket især skyldes højere inflation. For 2025 som helhed steg reallønnen med 1,8 pct., når DA's KonjunkturStatistik lægges til grund for lønudviklingen, mens den i 2024 steg med 3,8 pct. I 2023 steg den med 0,7 pct. efter et fald i reallønnen på 3,8 pct. i 2022. Reallønnen på DA-området er gradvist blevet genoprettet siden 2023 efter nedgangen i 2022, og i 2. kvartal 2026 er reallønnen 5,2 pct. højere

end i 2021, *jf. figur 3.6*. Reallønnen er gennemsnitligt steget med 1,0 pct. om året i perioden 2005-2025. I perioden 2005-2021 steg reallønnen gennemsnitligt med 1,1 pct. om året.

Figur 3.5 Årsstigningstakter i reallønnen baseret på DA's KonjunkturStatistik og DST's forbrugerprisindeks

Figur 3.6 Indekseret udvikling i reallønnen baseret på DA's KonjunkturStatistik og DST's forbrugerprisindeks

Anm.: I begge figurer er reallønnen på DA-området beregnet ud fra timefortjenesten inkl. genetillæg fra DA's KonjunkturStatistik og Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks. I figur 3.5 er gennemsnit opgjort for perioden fra 1. kvartal 2005 til og med 2. kvartal 2026 som et simpelt gennemsnit over de kvartalsvise årsvækststrategier. I figur 3.5 er anvendt kvartalsvise årsstigningstakter, mens der i figur 3.6 er anvendt kvartalsvise stigningstakter.

Kilde: DA's KonjunkturStatistik, Danmarks Statistik og egne beregninger.

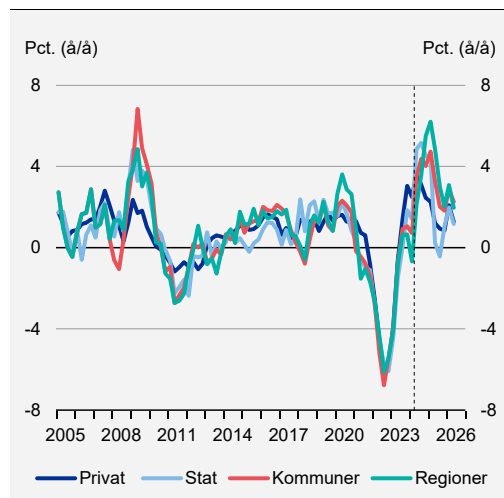
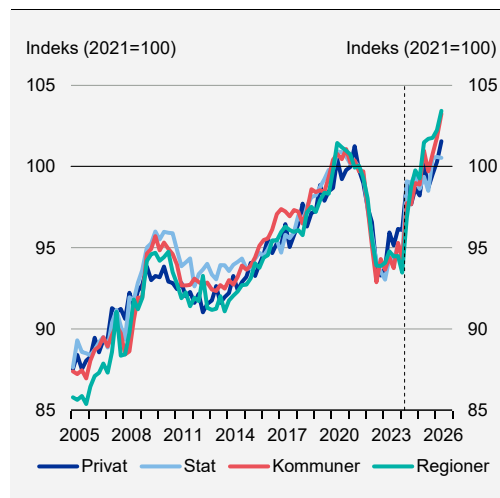
Baseret på Danmarks Statistiks standardberegnete lønindeks var den årlige stigningstakt i reallønnen for ansatte i kommuner 2,3 pct. i 2. kvartal 2026, mens den for ansatte i regionerne var 2,0 pct., *jf. figur 3.7*. De statsansattes realløn steg med 1,2 pct. i samme periode.

For 2025 som helhed steg reallønnen i gennemsnit med 3,0 pct. i kommuner, 4,0 pct. i regioner og 1,3 pct. på det statslige område baseret på det standardberegnete lønindeks. For 2024 som helhed udgjorde den årlige reallønsvækst i gennemsnit 3,1 pct. i kommuner, 2,6 pct. i regioner og 4,0 pct. på det statslige område baseret på det implicitte lønindeks til og med 1. kvartal 2024 og det standardberegnete lønindeks fra 2. kvartal 2024 og frem. I 2021, 2022 og 2023 udgjorde den årlige ændring i reallønnen ifølge det implicitte indeks i gennemsnit hhv. -0,7 pct., -5,0 pct. og -0,7 pct. i kommuner, -0,8 pct., -4,7 pct. og -0,9 pct. i regioner, mens reallønsudviklingen var -0,6 pct. i 2021, -4,8 pct. i 2022 og -1,0 pct. i 2023 på det statslige område.

I den private sektor var udviklingen i reallønnen 1,3 pct. i 2025 som helhed baseret på det standardberegnete lønindeks. For 2024 steg reallønnen med 2,9 pct. baseret på det implicitte lønindeks til og med 1. kvartal 2024 og det standardberegnete lønindeks fra 2. kvartal 2024 og frem. I 2022 og 2023 var udviklingen i reallønnen -4,7 pct. og 0,0 pct. ifølge det implicitte indeks.

Reallønnen på det offentlige område er fra 2. kvartal 2024 gradvist blevet genoprettet efter nedgangen i 2021, 2022 og 2023, *jf. figur 3.8*.

Reallønsudviklingen er målt med udgangspunkt i de lønindeks, der ligger til grund for reguleringsordningerne, hvilket påvirker den opgjorte reallønsudvikling. Andre opgørelser kan derfor vise en anden reallønsudvikling på tværs af sektorerne. Som eksempel lå reallønnen på det private område fortsat lavere i 2024 end i 2021, når reallønsudviklingen alene opgøres på baggrund af det implicitte lønindeks, mens den var på omtrent samme niveau som i 2021, hvis reallønsudviklingen opgøres alene ved det standardberegnete lønindeks.

Figur 3.7 Årsstigningstakter i reallønnen baseret på DST's lønindeks og forbrugerprisindeks**Figur 3.8** Indekseret udvikling i reallønnen baseret på DST's lønindeks og forbrugerprisindeks

Anm.: I begge figurer markerer den lodrette, stiplede linje et databrud. Reallønnen er således beregnet ud fra Danmarks Statistiks kvartalsvise implicitte lønindeks frem til og med 1. kvartal 2024 og ud fra det kvartalsvise standardberegne lønindeks fra 2. kvartal 2024. I hele perioden er deflateret med Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks. I figur 3.7 er for både kommuner og regioner før 2008 anvendt kvartalsvise årsstigningstakter fra det implicitte lønindeks for kommuner og regioner set under et, mens der i figur 3.8 for både kommuner og regioner før 2007 er anvendt det implicitte lønindeks for regioner og kommuner set under et.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Der kan forekomme væsentlige udsving i de kvartalsvise årsstigningstakter for reallønnen blandt andet som følge af overenskomstprofilerne, efterreguleringer og volatile poster i forbrugerprisindekset. Derfor skal ændringer i reallønnen fra kvartal til kvartal fortolkes med varsomhed. På kortere sigt påvirkes reallønsudviklingen desuden af konjunkturerne. På længere sigt er reallønsfremgangen især bestemt af udviklingen i produktiviteten.

Reallønsudviklingen i udlandet

Ifølge tal fra OECD steg reallønnen inden for fremstillingsvirksomhed i Danmark med 1,1 pct. i 2025, mens den steg i det samlede udland med 1,3 pct., *if. tabel 3.5*. Forskellen på omtrent -0,2 pct.-point mellem den danske og den udenlandske reallønsvækst kan især tilskrives en ca. 0,7 pct.-point højere nominal lønstigning for det samlede udland, mens inflationen i udlandet var ca. 0,5 pct.-point højere end i Danmark ifølge de nationale forbrugerprisindeks.

Tabel 3.5 Udvikling i realløn inden for fremstillingsvirksomhed

Pct. (å/å)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Gns. 08-25
Udlandet	1,2	1,8	1,2	0,6	1,0	1,2	1,1	-0,4	-3,3	-0,7	2,4	1,3	0,6
Danmark	0,8	1,3	2,6	1,6	1,7	1,3	1,7	0,6	-4,5	1,0	3,6	1,1	0,8

Anm.: Ved sammenvejning er anvendt vægtene fra det effektive kronekursindeks.

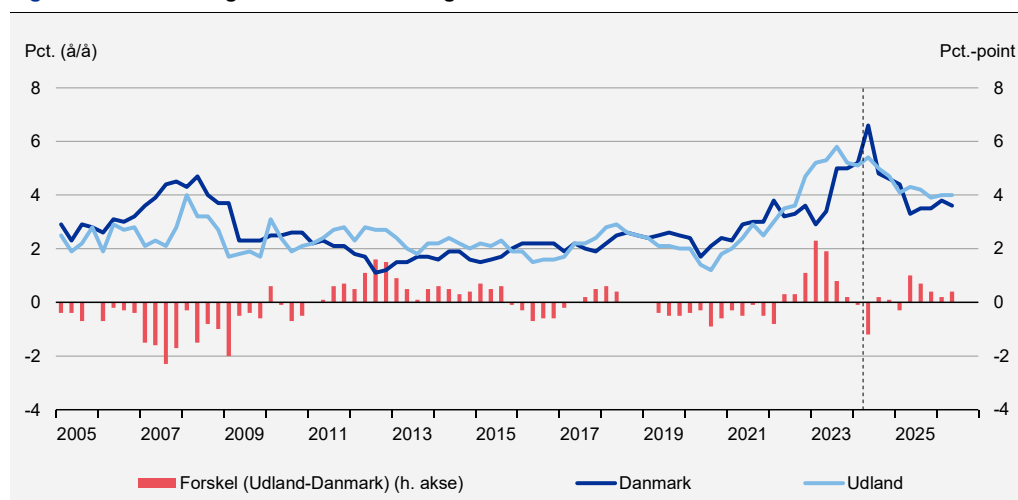
Kilde: OECD og egne beregninger.

4. Udvikling i løn og medarbejderomkostninger i Danmark og udlandet

I sammenligningen mellem Danmark og udlandet er det de samlede medarbejderomkostninger, der er det relevante grundlag. Det skyldes blandt andet forskel i strukturen af medarbejderomkostningerne mellem landene, hvor der fx er forskel i omfanget af arbejdskraftrelaterede bidrag, som betales af arbejdsgiverne til staten. Lønnen udgør en væsentlig andel af de samlede medarbejderomkostninger, men andelen varierer mellem lande.

Den årlige lønstigningstakt inden for fremstilling i udlandet udgjorde ifølge DA's Internationale Lønstatistik 4,0 pct. i 2. kvartal 2026, *jf. figur 4.1*. Det er 0,4 pct.-point højere end lønstigningstakten i Danmark i samme kvartal. I 2025 som helhed var lønstigningstakten i udlandet 4,1 pct. og 3,7 pct. i Danmark.⁵

Figur 4.1 Lønudvikling inden for fremstillingsvirksomhed

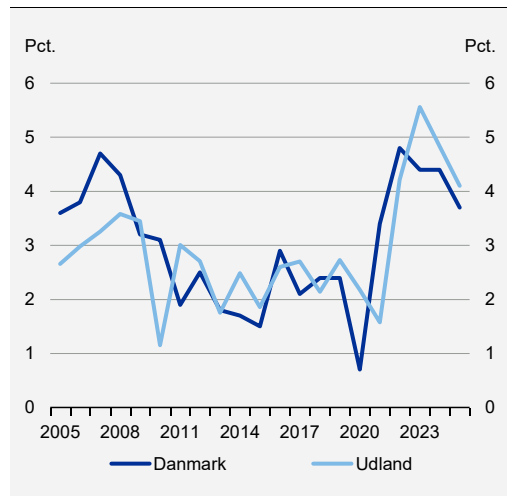

Anm.: Procentvis ændring i forhold til året før. Danske lønstigninger er opgjort efter international definition, jf. DA's Internationale Lønstatistik. Den stiplede linje angiver databrud mellem 1. kvartal 2024 og 2. kvartal 2024. Vægtene fra det effektive kronekursindeks fra 2014 er således anvendt for det sammenvejede udland i DA's Internationale Lønstatistik frem til og med 1. kvartal 2024, mens det effektive kronekursindeks fra 2019 anvendes fra 2. kvartal 2024. Udlandet omfatter følgende lande frem til og med 1. kvartal 2024: Tyskland, Sverige, USA, Storbritannien, Frankrig, Nederlandene, Italien, Belgien, Japan, Norge, Polen, Spanien og Finland. Fra 2. kvartal 2024 omfatter udlandet yderligere Grækenland, Portugal, Ungarn, Østrig, Tjekkiet, Irland og Island. I 2. kvartal 2026 er der offentliggjort tal for 7 lande i udlandet, svarende til 62,7 pct. af vægtgrundlaget. Hvis et land ikke har offentliggjort tal for et givent kvartal, anvendes det seneste offentliggjorte tal i beregningen af det sammenvejede udland. Revisionen fra første til anden offentliggørelse af den internationale lønstatistik har gennemsnitligt numerisk været 0,2 pct.-point siden 1. kvartal 2019.

Kilde: DA's Internationale Lønstatistik.

I 2025 steg de samlede medarbejderomkostninger pr. time inden for fremstilling med 3,7 pct. i Danmark, mens de steg med 4,1 pct. i udlandet opgjort på baggrund af tal fra DA's Internationale Lønstatistik. Medarbejderomkostningerne i Danmark steg dermed 0,4 pct.-point mindre end i udlandet i 2025, *jf. figur 4.2*. I 2024 steg de samlede medarbejderomkostninger inden for fremstilling med 4,4 pct. i Danmark og 4,8 pct. i udlandet.

⁵ Fra og med 2. kvartal 2024 er vægtgrundlaget for den udenlandske lønstigningstakt i DA's internationale lønstatistik udvidet med syv nye lande. Der indgår derfor flere lande i den udenlandske lønstigningstakt fra 2. kvartal 2024 end de foregående kvartaler. De 13 hidtidige lande dækker 71,8 pct. af Danmarks samhandel med udlandet ifølge Nationalbankens vægte i det seneste effektive kronekursindeks for 2019. De 7 nye lande dækker yderligere 6,4 pct. af samhandlen, hvormed de 20 lande samlet dækker 78,2 pct. af Danmarks samhandel med udlandet. Derudover anvendes ved sammenvejning fra 2. kvartal 2024 vægtene i Nationalbankens effektive kronekursindeks for 2019, hvor vægtene for 2014 anvendes fra 1. kvartal 2015 frem til 1. kvartal 2024.

Figur 4.2 De samlede medarbejderomkostninger i Danmark og udlandet, fremstillingsvirksomhed**Tabel 4.1** Skøn for stigning i medarbejderomkostninger i udlandet, hele økonomien

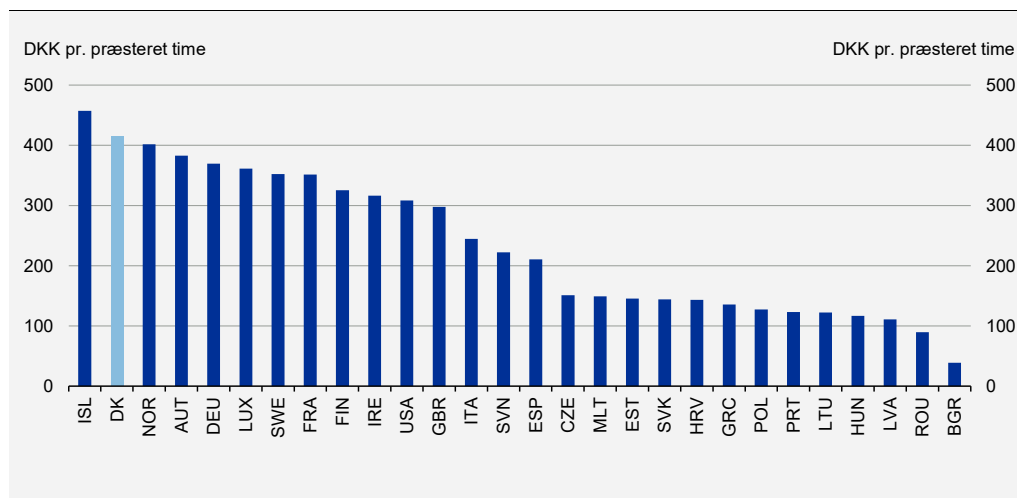
	2026	2027
Pct.-vis stigning ift. året før		
EU-Kommissionen	3,6	3,4
OECD	3,6	3,6

Anm.: I figur 4.2 anvendes tal fra DA's Internationale Lønstatistik. Udlandet omfatter følgende lande: Tyskland, Sverige, USA, Storbritannien, Frankrig, Nederlandene, Italien, Belgien (frem til 2024), Japan (frem til 2022), Norge, Polen, Spanien, Finland, Grækenland, Portugal, Ungarn, Østrig, Tjekkiet, Irland og Island (fra 2009). Lønstigningstakterne er sammenvejet med vægtene fra det effektive kronekursindeks. I tabel 4.1 anvendes EU-Kommissionens skøn for nominal compensation per employee in total economy. For OECD's skøn er der anvendt compensation rate in total economy. Lønstigningstakterne er tilsvarende sammenvejet med vægtene fra det effektive kronekursindeks. Udlandet omfatter følgende lande: Tyskland, Sverige, USA, Storbritannien, Frankrig, Nederlandene, Italien, Belgien, Japan, Norge, Polen, Spanien, Finland, Schweiz, Østrig, Irland, Sydkorea, Tjekkiet, Ungarn, Canada, Portugal, Australien, Grækenland og Island. EU-kommissionens skøn for 2026 og 2027 omfatter ikke Sydkorea, Canada og Australien.

Kilde: DA's Internationale Lønstatistik, EU-Kommissionen (maj 2026), *European Economic Forecast, Spring 2026*, OECD (juni 2026), *Economic Outlook, Volume 2026 Issue 1*, No. 119 og egne beregninger.

I EU-Kommissionens forårsprognose (maj 2026) skønnes medarbejderomkostningerne i udlandet at vokse med 3,6 pct. i 2026 og 3,4 pct. i 2027, når lønstigningstakterne vægtes med det effektive kronekursindeks, *jf. tabel 4.1*. I OECD's *Economic Outlook* (juni 2026) skønnes en vækst i medarbejderomkostningerne i udlandet på 3,6 pct. i både 2026 og 2027.

På tværs af lande er der forskel i niveauet for medarbejderomkostningerne. De danske medarbejderomkostninger inden for fremstilling var i 2025 de næsthøjeste blandt landene i DA's Internationale Lønstatistik efter Island, *jf. figur 4.3*. Niveauet for medarbejderomkostningerne afhænger i høj grad af produktivetsniveauet i de enkelte lande.

Figur 4.3 Medarbejderomkostninger i fremstillingsvirksomhed i 2025

Anm.: Belgien, Japan og Nederlandene er ikke medtaget, da der ikke er tal for 2025. Medarbejderomkostningerne for EU-landene (bortset fra Danmark) baserer sig direkte på Eurostat's Labour Cost Levels, mens de for USA baserer sig på Employer Costs for Employee Compensation og for Storbritannien på Average labour compensation per hour worked fra ONS.gov.uk. For Danmark baserer de sig på DA's StrukturStatistik.

Kilde: DA's Internationale Lønstatistik.

5. Lønkonkurrenceevnen

Lønkonkurrenceevnen kan belyses ved hjælp af en række forskellige mål. Den mest enkle opgørelse er forskellen i udviklingen i medarbejderomkostningerne mellem Danmark og udlandet. Et andet mål er stigningen i de såkaldte enhedslønomkostninger korregeret for udviklingen i det effektive kronekursindeks, hvor der også tages højde for forskelle i produktivitetsudviklingen i henholdsvis Danmark og udlandet. Et tredje mål for lønkonkurrenceevnen er udviklingen i den relative lønkvote, som desuden indregner ændringer af bytteforholdet.⁶

Det bemærkes, at medarbejderomkostningerne er baseret på lønstatistik, mens enhedslønomkostningerne og lønkvoten er baseret på nationalregnskabstal (forholdet mellem lønsum og henholdsvis real og nominel bruttoværditilvækst). Anvendelsen af nationalregnskabstal indebærer, at den opgjorte lønkonkurrenceevne kan revideres efterfølgende. Derudover offentliggøres nationalregnskabet senere i nogle lande end andre. Samlet set skal bevægelserne i den målte lønkonkurrenceevne ved disse begreber – navnlig år til år-bevægelser – derfor fortolkes med en vis forsigtighed.

Der skal endvidere tages forbehold for, at handel uden for Danmarks grænser kan påvirke opgørelser af blandt andet lønkvoter og enhedslønomkostninger. Der har generelt været en stigende tendens i denne type af handel over en længere årrække. Det kan fx være varer solgt i udlandet efter forarbejdning i udlandet (hvor den danske virksomhed stadig ejer råvarerne). Når forarbejdningen sker på en danskejet fabrik i udlandet, tilfalder en del af værditilvæksten den danskejede virksomhed, mens lønsummen, der afholdes i udlandet, ikke indgår i det danske nationalregnskab. Det trækker isoleret set lønkvoten og enhedslønomkostningerne i Danmark ned, mens produktivitsniveauet trækkes op. Det er imidlertid ikke muligt at opgøre den samlede påvirkning heraf på de forskellige mål for lønkonkurrenceevnen.

Udvikling i medarbejderomkostningerne

Lønkonkurrenceevnen målt ved forskellen i stigningen i medarbejderomkostningerne i Danmark og udlandet i industrien blev forbedret med omkring 0,4 pct.-point i 2025 ligesom i 2024, *jf. tabel 5.1*.

Tabel 5.1 Forskel i medarbejderomkostninger pr. time

Pct.-point	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Gns. 05-25
Forskel (Udland-Danmark)	-1,9	1,1	0,2	0,0	0,8	0,4	-0,3	0,6	-0,3	0,3	1,5	-1,8	-0,6	1,2	0,4	0,4	-0,1

Anm.: Medarbejderomkostningerne er baseret på DA's Internationale Lønstatistik for fremstillingsvirksomhed. Se omfattede lande i anmærkning til figur 4.2.
Kilde: DA's International Lønstatistik og egne beregninger.

For perioden 2005-2025 er lønkonkurrenceevnen, opgjort som forskellen i stigningen i medarbejderomkostningerne i Danmark og udlandet, blevet forringet med gennemsnitligt 0,1 pct.-point om året.

Enhedslønomkostningerne

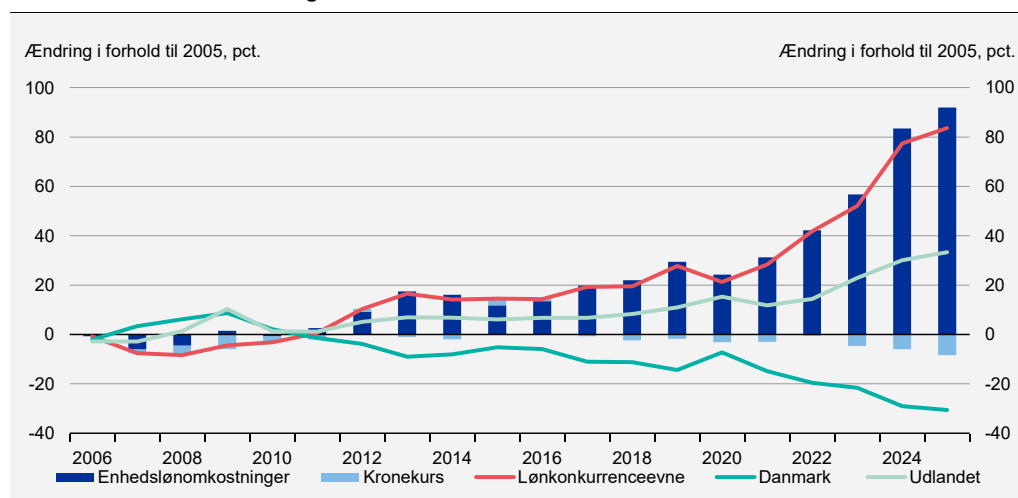
Lønkonkurrenceevnen, målt ved udviklingen i de relative enhedslønomkostninger i industrien korregeret for udviklingen i den effektive kronekurs, er ifølge de foreløbige nationalregnskabstal forbedret i 2025 i forhold til 2024, *jf. figur 5.1*. Enhedslønomkostningerne er faldet lidt i Danmark, mens de er steget lidt i udlandet, hvilket isoleret set har forbedret de danske virksomheders lønkonkurrenceevne. Den effektive kronekurs steg i 2025 i mindre omfang, hvilket isoleret

⁶ Bytteforholdsforbedringer indebærer, at priserne på de varer og tjenester, som Danmark eksporterer, stiger mere end priserne på de varer og tjenester, som Danmark importerer.

set trækker i den modsatte retning. Set over perioden 2005 til 2025 er enhedslønomkostningerne i den danske fremstillingsindustri faldet med ca. 31 pct., mens enhedslønomkostningerne i udlandet er steget med ca. 33 pct.

Opgøres lønkonkurrenceevnen ved de relative enhedslønomkostninger korregeret for udviklingen i den effektive kronekurs, er Danmarks lønkonkurrenceevne forbedret med ca. 84 pct. i 2025 i forhold til 2005, heraf 55 pct.-point alene fra 2021 til 2025.

Figur 5.1 Udviklingen i enhedslønomkostningerne i Danmark og udlandet i industrien samt de relative enhedslønomkostninger set i forhold til 2005-niveauet

Anm.: Udviklingen i lønkonkurrenceevnen er målt ved de relative enhedslønomkostninger i industrien mellem Danmark og udlandet korregeret for den effektive kronekurs. Enheds-lønomkostningerne beregnes som forholdet mellem nominal lønsum og real bruttoværditilvækst (BVT). Udviklingen udregnes med 2005 som basisår. Ved udregning af enheds-lønomkostningerne tages der højde for, at selvstændige bidrager til BVT, men ikke aflønnes af lønsummen.

Kilde: OECD, Danmarks Statistik, Danmarks Nationalbank og egne beregninger.

Udviklingen i de relative enhedslønomkostninger er i disse år i høj grad påvirket af forskydninger på tværs af underbrancher inden for den danske industri og skal særligt ses i sammenhæng med udviklingen inden for medicinalindustrien. Medicinalindustriens andel af industriens samlede nominelle BVT er steget fra at udgøre 28 pct. i 2021 til 49 pct. i 2025. Samtidig er de samlede præsterede timer i medicinalindustrien steget fra at udgøre 9 pct. af de samlede præsterede timer i industrien i 2021 til at udgøre 14 pct. i 2025. Da enhedslønomkostningerne er lavere i medicinalindustrien end i industrien som helhed har denne brancheforskydning bidraget væsentligt til faldet i industriens enhedslønomkostninger. Set over perioden siden 2005 og frem til og med 2025 er enhedslønomkostningerne i den danske industri faldet ca. 31 pct., mens de er steget ca. 12 pct., hvis der ses bort fra medicinalindustrien.

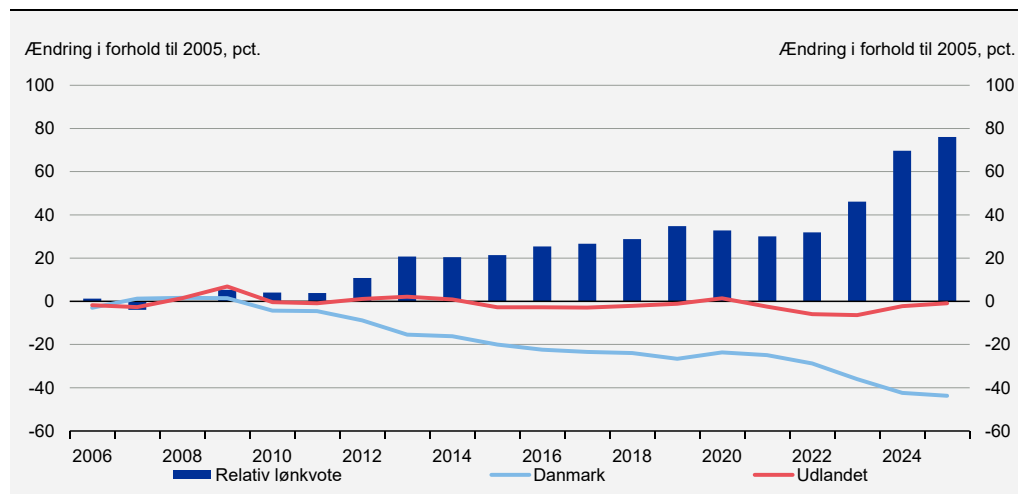
Udviklingen i den danske medicinalindustri bidrager dermed isoleret set til en forbedring af de relative enhedslønomkostninger. Det er ikke opgjort, i hvilket omfang forskydninger mellem brancher inden for industrien i andre lande påvirker udviklingen i enhedslønomkostningerne i udlandet, herunder hvordan enkelte brancher eller store virksomheder inden for industrien i andre lande påvirker udviklingen. Den samlede påvirkning heraf på lønkonkurrenceevnen, målt ved udviklingen i de relative enhedslønomkostninger, er dermed ikke opgjort.

Den relative lønkvote

Udviklingen i de relative medarbejderomkostninger og de relative enhedslønomkostninger i industrien skal desuden ses i lyset af en samlet forbedring af bytteforholdet siden 2005, der har styrket den relative værdi af dansk eksport. Den danske lønkvote er faldet med ca. 44 pct. fra

2005 til 2025, mens den udenlandske er omtrent uændret. Alt i alt er lønkonkurrenceevnen opgjort ved den relative lønkvote styrket med ca. 76 pct. fra 2005 til 2025, heraf 46 pct.-point alene fra 2021 til 2025, jf. figur 5.2.

Figur 5.2 Udvikling i lønkvoten i Danmark og udlandet for industrien samt den relative lønkvote set i forhold til 2005-niveauet

Anm.: Den relative lønkvote opgøres som forholdet mellem nominal lønsum og nominal værditilvækst (BVT). Udviklingen beregnes med 2005 som basisår. Ved udregning af lønkvoten tages der højde for, at selvstændige bidrager til BVT, men ikke aflønnes af lønsummen.

Kilde: OECD, Danmarks Statistik, Danmarks Nationalbank og egne beregninger.

Der er tegn på, at det især er udviklingen i nogle få store virksomheder, som står for en betydelig del af den samlede beskæftigelse inden for fremstilling, der ligger bag de seneste års faldende tendens i den indenlandske lønkvote, jf. fx *Økonomisk Redegørelse*, august 2022. Analysen omhandler Danmark, og det er i analysen ikke afdækket, i hvilket omfang det er tilfældet i de øvrige lande.

Udviklingen i den relative lønkvote er ligesom udviklingen i de relative enhedslønsmkostninger påvirket af forskydninger mellem underbrancher i den danske industri, herunder især den høje vækst i medicinalindustrien. Set over perioden siden 2005 frem til og med 2025 er lønkvoten i den danske industri faldet ca. 44 pct., mens den er faldet ca. 18 pct., hvis der ses bort fra medicinalindustrien. Det er ikke opgjort, i hvilket omfang forskydninger mellem brancher inden for industrien i andre lande påvirker udviklingen i lønkvoten i udlandet, herunder hvordan enkelte brancher eller store virksomheder inden for industrien i andre lande påvirker udviklingen. Den samlede påvirkning heraf på lønkonkurrenceevnen, målt ved udviklingen i den relative lønkvote, er dermed ikke opgjort.

6. Prisudviklingen i Danmark

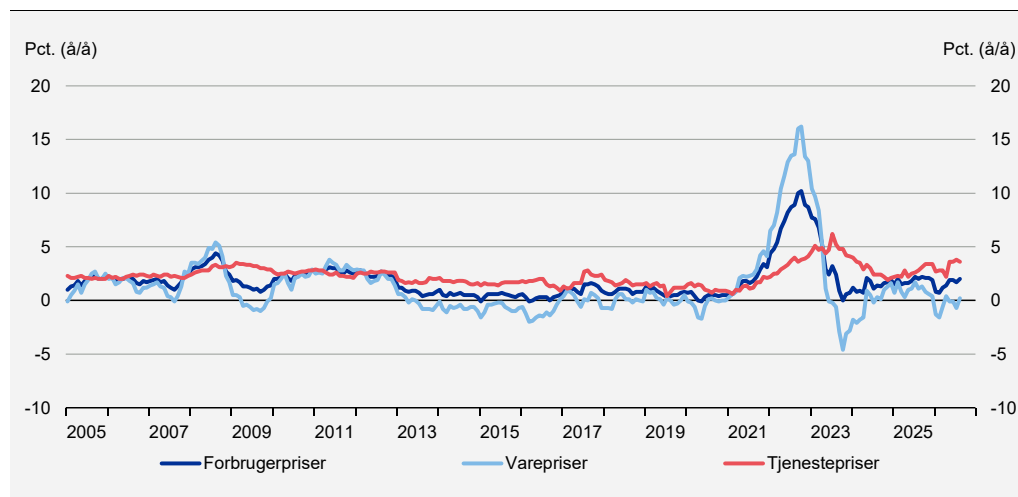
Inflationen har de seneste tre år været lav og stabil i Danmark. Målt ved udviklingen i forbrugerpriserne har inflationen således ligget tæt på eller under 2 pct. siden september 2023, *jf. figur 6.1*. Dermed har prisudviklingen også ligget tæt på ECB's inflationsmålsætning for euroområdet på 2 pct., der i kraft af fastkurspolitikken også er retningsgivende for inflationen i Danmark på mellemlangt sigt.

Ved årsskiftet trådte lempelsen af elafgiften i kraft, hvilket isoleret set reducerer inflationen med omkring 0,8 pct.-point igennem 2026. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at inflationen målt ved udviklingen i forbrugerpriserne har været omkring 0,8 pct.-point lavere end prisudviklingen målt ved nettoprisindekset.

Fra februar til maj tiltog inflationen markant fra 0,7 pct. til 1,9 pct. primært som følge af stigende priser på energi afledt af den tilspidsede situation i Mellemøsten. Inflationen var i maj dermed tilbage på samme stigningstakt som i december sidste år, hvor den også var 1,9 pct. Inflationen er forblevet på omkring denne stigningstakt og var på 2,0 pct. i august.

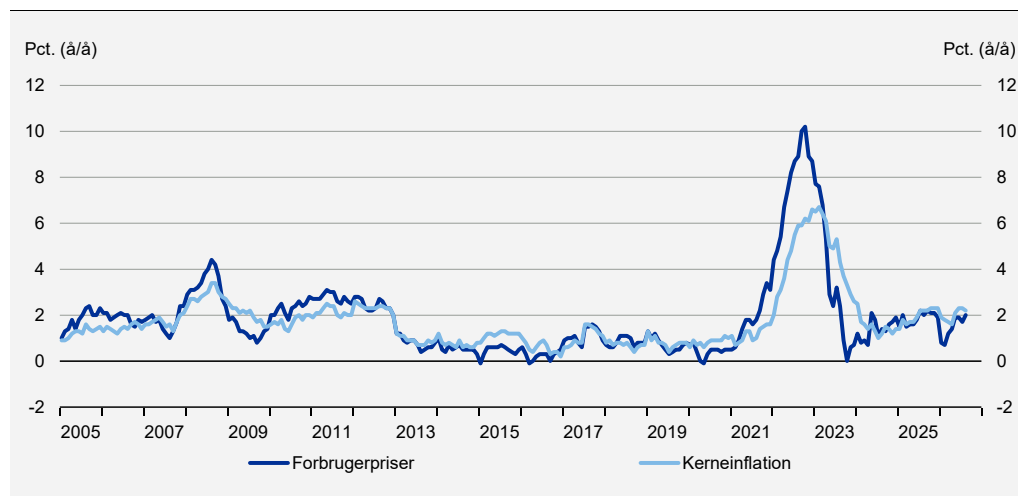
Prisudviklingen på energi afspejles primært i priser på varer. Energipriserne, og især på el, havde en faldende tendens gennem 2025, inden lempelsen af elafgiften bragte elpriserne yderligere ned. Siden februar er især prisen på brændstof steget mærkbart, hvilket blandt andet øger udgifter til transport. Prisudviklingen på varer er endvidere påvirket af en faldende tendens i prisen på fødevarer. Prisudviklingen på tjenester har i første del af 2026 haft en lille faldende tendens, men er i de seneste måneder steget igen, især som følge af sæsonbetingede prisstigninger på hotelovernatninger mv. Derudover er tjenestepreiserne i høj grad bestemt af boligbenyttelse, herunder prisstigninger på husleje.

Figur 6.1 Forbruger, vare- og tjenestepreiseflation

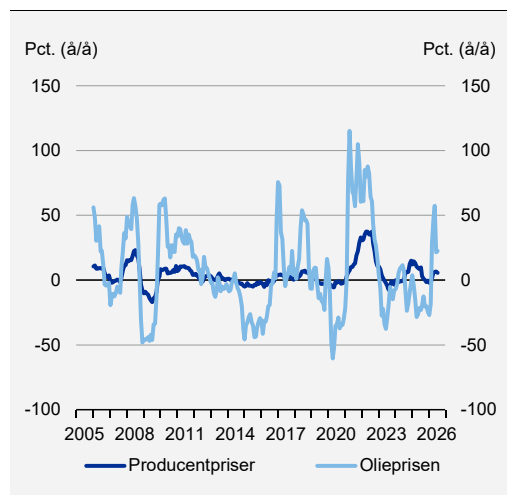
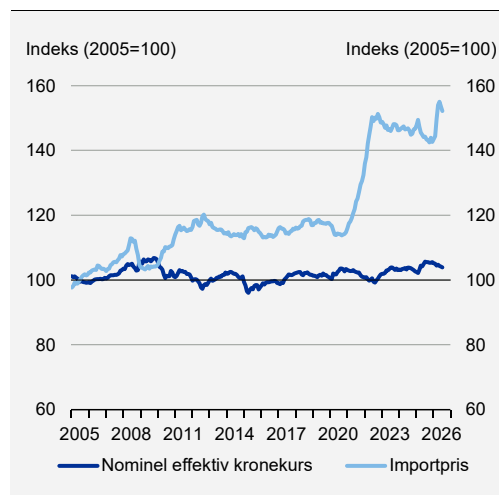
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Kerneinflationen, der måler forbrugerpreiseflationen renset for energi og ikke-forarbejdede fødevarer, er forblevet på en stigningstakt på omkring 2 pct. I august var kerneinflationen på 2,2 pct. og dermed en smule højere end stigningstakten i forbrugerpriserne på 2,0 pct., *jf. figur 6.2*.

Figur 6.2 Forbrugerpris- og kerneinflation

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Normalt vil der ikke være fuldt gennemslag fra energipriser til producentpriser og fra producentpriser til forbrugerpriser. Det kommer eksempelvis til udtryk i, at udsvingene i producentpriser er mindre end udsvingene i olieprisen, *jf. figur 6.3*. Olieprisen kan fx reagere forholdsvis meget på geopolitiske spændinger. Det har også været tilfældet under den tilspidsede situation i Mellemøsten, hvor markederne har reageret på skiftende signaler om varighed og omfang af konflikten. De højere priser på energi, der påvirker virksomhedernes udgifter til transport og produktion, har i de seneste måneder også ført til stigende producentpriser. Producentpriserne slår igennem på forbrugerpriserne med en vis forsinkelse, da der normalt er en vis tidsforskydning i vendepunkterne for de forskellige prisindeks.

Figur 6.3 Producent- og oliepriser**Figur 6.4 Importpriser og kronekurs**

Kilde: Macrobond, Danmarks Statistik og egne beregninger.

De stigende energipriser ses i en betydelig stigning i importpriserne, *jf. figur 6.4*. Gennemslaget i prisudviklingen herhjemme bestemmes endvidere af valutakursudviklingen. En styrkelse af kronekursen (stigning i kronekursen) gør importerede udenlandske varer og tjenester billigere målt i danske kroner og vil trække i retning af lavere inflation. Den nominelle effektive kronekurs er forholdsvis stabil på grund af fastkurspolitikken over for euroen, men påvirkes af udsving over for andre valutaer, herunder norske kroner, svenske kroner og amerikanske dollar. Den amerikanske dollar faldt en del i værdi i 2025, hvilket trak i retning af en stigning i den effektive nominelle valutakurs. Modsat er den norske krone steget i værdi i 2026, hvilket har ført til et mindre fald i den effektive kronekurs.

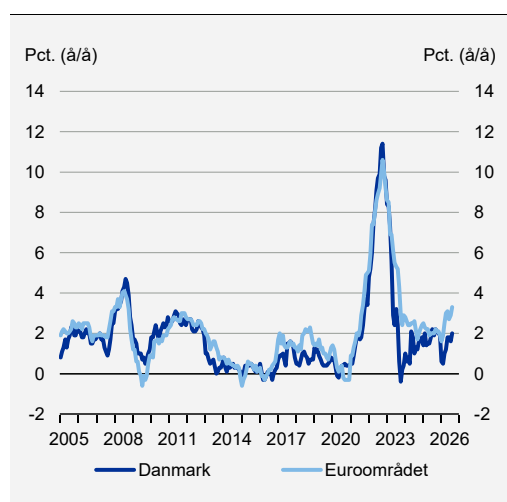
I *Økonomisk Redegørelse, august 2026*, skønnes inflationen fortsat at være lav med en årsstigningstakt på 1,6 pct. i 2026 og 1,7 pct. i 2027. Den meget lave inflation i 2026 afspejler særligt nedsættelsen af elafgiften til EU's minimumssats. Skønnet for 2027 er baseret på en forudsætning om en gradvis bedring af situationen i Mellemøsten og faldende energipriser, hvilket vil bidrage til at trække inflationen ned i 2027.

7. Prisudviklingen i euroområdet

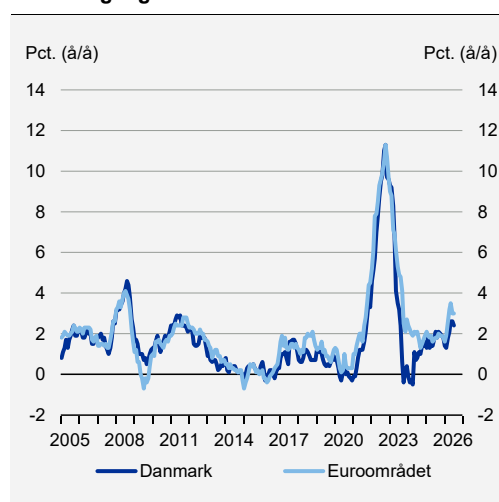
Inflationen er siden februar tiltaget mærkbart som følge af situationen i Mellemøsten. Målt ved det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks steg inflationen i euroområdet fra 1,9 pct. i februar til 3,2 pct. i maj, *jf. figur 7.1*. Inflationen er stadig forhøjet og var i august på 3,3 pct. Dermed overstiger inflationen i euroområdet ECB's inflationsmålsætning på 2 pct. på mellemlangt sigt.

Inflationen i Danmark er ligeledes tiltaget med 1,3 pct.-point fra 0,5 pct. i februar til 1,8 pct. i maj målt ved HICP. Også herhjemme er inflationen forblevet på et højere niveau og var i august på 2,0 pct. Inflationsforskellen i forhold til euroområdet skal ses i sammenhæng med den danske lempelse af elafgiften, der trådte i kraft ved årsskiftet. I december sidste år lå inflationen på 1,9 pct. i både euroområdet og herhjemme efter en periode med en gradvis indsnævring af inflationsspændet.

Figur 7.1 Forbrugerprisinflation

Figur 7.2 Forbrugerprisinflation med fastholdte skatter og afgifter

Anm.: I forbrugerprisindekset med fastholdte skatter og afgifter (HICP-CT) fastholdes vare- og tjenestetilknyttede skatter og afgifter som fx moms.

Kilde: Eurostat og egne beregninger.

Der er normalt en parallel udvikling mellem inflationen i Danmark og euroområdet, men afgiftsændringer kan give anledning til forskelle i inflationsudviklingen. Den midlertidige lempelse af elafgiften i Danmark kan således forklare forskellen i inflationsudviklingen i 2026. Forbrugerprisudviklingen målt med fastholdte skatter og afgifter viser således en mere ensartet prisudvikling i 2026, *jf. figur 7.2*. Elafgiften var også midlertidigt lempet i første halvår af 2023. Det reducerede rent mekanisk inflationen med omkring 1 pct.-point i første halvår af 2023, hvor lempelsen var i kraft, mens den modsat trak inflationen op med omkring 1 pct.-point i samme periode året efter.

I EU-Kommissionens forårsprognose fra maj 2026 skønnes en inflationstakt for euroområdet på henholdsvis 3,0 pct. og 2,3 pct. i 2026 og 2027, mens den danske inflation er skønnet til henholdsvis 1,8 pct. og 1,9 pct. i 2026 og 2027.

